



Bij het bezoek van Carpentier (links) aan Nederland; Descamps ziet men als tweede van rechts.



Op de golflinks in Frankrijk: Descamps (rechts) met zijn poulain Carpentier in diens glorietijd.

UIT HET LEVEN VAN 'N BOKSMANAGER:

FRANÇOIS DESCAMPS,

de man met de hypnotiseerende oogen.

Het was op 'n snikheuten Junidag van het jaar 1921 dat we bij elkaar zaten in ons trainingskamp op Long Island, waar de boomgaard van Matthews Farm ons nog eenige schaduw bood tegen de meedoogenloos-scherpe stralen van den zomerzon. Den volgenden dag zou Georges Carpentier tegen Dempsey den grooten strijd van zijn leven boksen met den titel van wereld-kampioen en 'n enorm bedrag aan dollars als inzet; in afwachting daarvan was Carpentier, uiterlijk onverschillig, in de nog vrij koele veranda aan het dobbelen om 'n paar francs net alsof hij ons wou overtuigen dat hij heelemaal niet meer dacht aan den strijd van den volgenden dag, maar al zijn geestkracht op touw zette om die paar rampzalige francs te winnen.

Met ons zessen keken we naar het dobbelspelletje tusschen Carpentier en 'n paar van zijn sparringpartners: de Fransche bankierszoon Mallet, sukkelend aan de gevolgen van 'n zonnesteek, die hem tijdelijk het gebruik van zijn beenen had ontnomen, Joe Jeannette de pootige neger, die in vervaarlijke porties ijs verkwikking zocht tegen de gloeihitte, Jim Corbett met zijn bril op, meer gelijkend op 'n professor dan op 'n oud-bokskampioen, Willie Lewis, vertellend over zijn avonturen van 'n paar avonden geleden, dan schrijver dezes en, 'n paar meter van ons af, François Descamps, ontdekker en manager van Carpentier. François zag er bezorgd uit, hij staarde in de verte en zijn haar stond overeind als het vel van 'n egel.

Ik ging naar hem toe: „Is er iets dat je hindert, François?”

„Ja en nee,” antwoordde hij, „ik ben ongerust over den wedstrijd van morgen. Al de dagen dat ik hier was heb ik er over zitten denken of Carpentier dien veel zwaarderden Dempsey knockout zou kunnen slaan, maar het „tweede gezicht,” waarmee ik altijd dacht begiftigd te zijn, heeft me in de steek gelaten, ik weet er niets van te voorspellen.”

Zijn kleine spleetogen, die veel meer op de oogen van 'n Oosterling dan op die van 'n echten Fransman lijkten, begonnen te schitteren, hij lachte even

en zei toen: „In een van de kranten las ik vanmorgen 'n waarschuwing aan Dempsey om zich niet te laten betooveren door mijn hypnotiseerende oogen, die volgens datzelfde krantenbericht den strijd tegen Beckett hadden beslist in het voordeel van mijn poulain. Als ik ooit over hypnotische gaven beschikt hebt, dan is die magische invloed verdwenen op den dag dat ik hier in Amerika kwam, want ik voel dat Dempsey me de baas is in dat opzicht, op hem kan ik niet den minsten invloed uitoefenen.”

Hij dacht even na en vervolgde op half-peinzenden toon: „Och, tegen Beckett en Bombardier Wells was het 'n klein kunstje om de kracht van mijn blik mee te doen tellen, menschen als die twee zouden door 'n beroepshypnotiseur heel gemakkelijk onder hun invloed gebracht kunnen worden en tegen de kracht van mijn blik waren ze lang niet opgewassen. Maar Dempsey, dat is 'n heel ander mensch, die stamt af van Iersche en Schotsche voorouders met nog wat Indianenbloed in zijn aderen. Toen ik hem voor het eerst sprak, begreep ik al dat hij 'n sterker geestkracht heeft dan welke andere bokser ook, hij heeft 'n zelfvertrouwen, waar ik niet tegen ben opgewassen.”

„Bedoel je, dat hij van zich zelf overtuigd is te zullen winnen?” vroeg ik.

„Ja, absoluut. Ieder bokser vertelt weliswaar voor 'n wedstrijd dat hij vast en zeker zal winnen, maar dat is quatsch, in hun hart zijn ze bang voor 'n nederlaag, ze spreken zich zelf moed in door over 'n zege te praten. Doch bij Dempsey is dat gevoel van te zullen winnen absoluut juist, hij is zoo overtuigd van zijn eigen kracht dat ik heusch niet hoef te probeeren om hem van zijn stuk te brengen en al mijn voorspellingsgaven hebben me thans ook in de steek gelaten.”

„Zul je morgen niet probeeren om hem te beïnvloeden zooals het dat met andere tegenstanders van Carpentier gedaan hebt?”

„Probeeren wel, maar ik heb er weinig vertrouwen in, Dempsey is me de baas, dat voel ik.”

Kreymborg-coupe dient Uw belang

Den volgenden dag vond de match Dempsey-Carpentier om het wereldkampioenschap plaats. Descamps begon met zijn fratsen, die verschillende tegenstanders van zijn poulain in de war hadden gebracht (Gunboat Smith werd in 1914 meer door de excentrieke dingen van Descamps dan door Carpentier's vuisten geslagen!) maar Dempsey keek hem met 'n vernietigenden blik aan en de arme Descamps moest zich gewonnen verklaren: hij had in Dempsey iemand gevonden die hem in geestelijk opzicht de baas was evenals Carpentier in Dempsey iemand vond die hem in bokskracht de baas was!

(In ons volgend nummer meer uit het leven van dezen merkwaardigen boksmanager François Descamps en wel naar aanleiding van het verschil in optreden tusschen Dempsey's vroegeren manager Kearns en hem.)

Doos
30-60
90ct.

Tube 80ct.

**Geneest
en verfraait
de huid**